

Läkare grundade tidning för att nå ut med kritik mot svensk flyktingpolitik

Intervjuare: Richard Jomshof

Tidningen Fri Information, eller Fri Information om Invandringen som den initialt kallades, startades 1992. Anledningen till namnbytet **var dels** att ett kortare namn är **mer** praktiskt, **dels att** tidningen med åren kommit att handla minst lika mycket om invandrarpolitik - numera oftast kallad integrationspolitik - som om invandringen.

Att som tidningen Fri Information öppet diskutera de många problem vilka följer i massinvandringens spår, har dock inte setts med blida ögon av etablissemang, som kallat tidningen allt ifrån flyktingfientlig, främlingsfientlig, invandrarfientlig till rasistisk och högerextremistisk. Olle **Wästberg**, då chefredaktör på Expressen, hade i mitten av 90-talet dessutom fräckheten att kalla tidningen för antisemitisk. Samtliga påståenden saknar naturligtvis all grund.

Tidningens grundare, den idag 64-åriga läkaren Eva Bergqvist, berättar att hennes engagemang mot svensk invandringspolitik inleddes 1988, då hon efter tio år som landstingspolitiker för moderaterna, fick reda på att hon skulle bli granne med en flyktingförläggning.

Att placera drygt 300 asylsökande i den lilla orten Kolbäck i

Hallstahammars kommun i Västmanland, kom naturligtvis att leda till en del problem: Förutom en kraftigt ökande kriminalitet blev Eva **varse** något intressant; nämligen att ortens hela förråd av hjorthornssalt tog slut. Det blev snart känt att **många av** asylanterna, **främst** chilinare, **ägnade** fritiden åt att bränna sprit.

Då det 1990 blev känt att det planerades en flyktingförläggning i **Kimstad, väster om Norrköping**, valde Eva att skriva en pamflett kallad "Granne med SIV" i protest mot dessa planer. Pamfletten ledde till att allmänheten fick upp ögonen för Eva, varpå hon blev kontaktad av människor med liknande åsikter i frågan.

Några pläderade dessutom för att Eva skulle **hjälpa till att** grunda en tidning i syfte att lyfta fram den för allmänheten allt viktigare invandrarfrågan. 1992 gavs således det första numret av tidningen "Fri Information om Invandringen" ut.

Den som idag vågar sticka ut hakan och ifrågasätta svenska politikernas förhållanden, då inte minst i **invandringsfrågan**, får räkna med att bli påhoppad av **etablissemang** i en rad olika sammanhang. Eva berättar att en av väggarna i arbetsrummet

är **tapetserad** med **en del av** alla **de** löpsedlar hon förekommit på. Hon läser skrattande upp ett par rubriker och berättar att hon inte bryr sig nämnvärt;
- *Man vänjer sig.*

Vi glider **osökt** in på en **diskussion** om svensk demokrati, eller rättare sagt avsaknaden av sådan, och Eva fortsätter:

- *Det är kanske otacksamt att kritisera svensk demokrati om vi jämför med situationen i Nordkorea eller Zimbabwe.*

Samtidigt påpekar Eva att situationen i Sverige blivit sämre med åren, och hon menar att yttrandefriheten och öppenheten var större under 1950- och 60-talen.

- *Idag är många rädda att stöta sig med **sina** överordnade. Den rädslan upplevde jag inte då.*

Det som skrämmer idag, menar Eva, är inställningen att det är tillåtet att förtiga sanningen. Det totala fördömandet från etablissemangets sida är något nytt som saknades tidigare. Under diskussionen är vi båda överens om att dagens medlöpare är desamma som gårdagens, och att det enda sättet att förändra situationen är att tillräckligt många träder fram och protesterar.

Det finns idag många som menar att det inte längre är någon idé att kämpa emot, att det redan är försent. Detta protesterar Eva emot. Hon menar att det mycket väl går att förändra situationen: Först och främst måste **vi** se över **våra lagar**.

Ett totalstopp måste också införas; de enda invandrare som ska tillåtas komma till Sverige är de som kan tillföra landet något. Dessutom måste Genèvekonventionen sägas upp, då den är gammalmodig och inaktuell menar Eva. De länder som inte tar emot sina forna medborgare ska Sverige sätta ekonomisk press på.

Invandrare som sköter sig och anpassar sig efter våra normer och värderingar ska däremot få stanna, resten ska återbördas.

När **Nationaldemokraterna** dök upp i förra årets valrörelse ledde till att Eva Bergqvist uppmanade sina läsare att rösta på Sverigedemokraterna **och inte låta de invandringskritiska rösterna splittras på två partier**, Jag frågar hur hon ser på valresultatet:

- Jag hade hoppats på SD i riksdagen. Samtidigt inser jag att det massmediala motståndet är enormt. Jag tycker ni ska vara nöjda med ert resultat.

Om det är någon som missat detta, så valdes Eva Bergqvist in som **kommunfullmäktigeledamot** för moderaterna i Hallstahammar. Under valrörelsen blev turbulensen enorm då det blev allmänt känt att Eva i sin tidning Fri Information, uppmanade sina läsare att rösta på SD i riksdagsvalet. Uppmärksamheten skulle dock visa sig vara av godo; Eva fick i särklass flest personkruss

av samtliga moderater på den kommunala listan; hon gick från plats nitton på listan rakt upp på första plats, vilket med tydlighet visar att det långt ner i folkdjupen mullrar av missnöje mot svensk invandringspolitik.

I slutet av november fick Eva dock finna sig i att bli utesluten ur moderaterna. Moderatledaren Bo Lundgren, som uttalade sig för Sydsvenska Dagbladet i frågan, menade att "Det var ganska solklart. Hon uttalade sig som utgivare för Fri information som propagerade i valrörelsen för att man skulle rösta på Sverigedemokraterna."

Själv tycks inte Eva bry sig nämnvärt om det inträffade:

*- Det känns tjusigt att bli kallad "oberoende" i **Hallstahammars kommunfullmäktige**.*

Eva berättar sedan att hon förlorat hoppet om moderaterna, och menar att moderaterna är ett parti i upplösning; på ena sidan står de värdekonservativa och på den andra de nyliberala. Det finns enligt henne endast två vägar ur denna **situation**: Antingen tar de nyliberala krafterna över och tränger undan de värdekonservativa, eller så splittras partiet i två delar. Felet är mycket Carl Bildts menar Eva, och förklarar detta med att Carl Bildt var mer intresserad av specialfrågor och att han någonstans på vägen glömde bort partiets själ.

Jag tackar för en trevlig pratstund

